

ท่อไอเสีย*

เทอร์โบ

ก่อนปีใหม่ 2534 ท่านรองนายกรัฐมนตรีสมัยรัฐบาลชาติชาย 1 ท่านหนึ่ง ก็ได้ให้ข่าวว่าท่านนายกรัฐมนตรีปรารถนาที่จะให้ของขวัญปีใหม่ขึ้นหนึ่งแก่ข้าราชการ

แม้ว่าท่านจะไม่ได้ระบุตรง ๆ ว่าของขวัญชิ้นนั้นคืออะไร แต่ท่านก็ได้กล่าวเป็นนัย ๆ ว่าของขวัญชิ้นนั้นก็คือ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการใหม่ บัญชี ค.

และแล้ว เราก็มีรัฐบาลใหม่ เป็นรัฐบาลชาติชาย 2 พร้อม ๆ กับปีใหม่สากล คือวันที่ 1 มกราคม 2534 ก็ได้ผ่านพ้นไป โดยของขวัญปีใหม่ยังไม่ถึงมือผู้รับ

ในสมัยรัฐบาลชาติชาย 2 ก็ได้มีข่าวว่าของขวัญปีใหม่ที่ว่านั้น คงจะให้ได้ในปีใหม่ของไทย คือวันที่ 1 เมษายน 2534

ก่อนหมดสมัยชาติชาย 2 ก็เป็นที่ยืนยันได้ว่าเมื่อปีใหม่ของไทยของไทยมาถึงข้าราชการก็จะไม่ได้รับของขวัญชิ้นนี้

แต่ก็ได้สร้างความหวังไว้ว่า ข้าราชการอาจจะได้บัญชี ค. ในวันปีงบประมาณใหม่ คือ วันที่ 1 ตุลาคม 2534

ความหวังจะเป็นจริงหรือไม่ ก็อยู่ที่รัฐบาลชุดใหม่จะเป็นผู้พิจารณา

ข่าวใหญ่ในรอบปีอีกข่าวหนึ่ง เห็นจะไม่พ้นข่าวสงครามเปอร์เซีย ซึ่งปะทุขึ้นเมื่อวันที่ 17 มกราคม ที่ผ่านมา

ที่เขียนถึงสงครามอ่าวเปอร์เซีย ก็เพราะสงครามนี้มีผลกระทบมาถึงเพื่อนข้าราชการด้วย

ก็เพื่อนข้าราชการของเราที่ไปประจำปฏิบัติงานอยู่ ณ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงแบกแดดนั้นแหละครับ

ทราบข่าวว่าเพื่อนและครอบครัวเดินทางกลับมาถึงประเทศไทยโดยปลอดภัย ก็ยินดี แต่ที่เสียใจกับเพื่อนด้วย ก็คือต้องสูญเสียหลายอย่าง ทั้งสุขภาพจิตและทรัพย์สินเงินทอง

เสียอย่างไร จะขอถ่ายทอดมาให้ฟังครับ

* ลงใน “วารสารข้าราชการ” ฉบับประจำเดือนมีนาคม-เมษายน 2534

ในขณะที่อิรักได้ทำสงครามกับอิหร่าน
 ข้าราชการที่อยู่บนจิตใจก็ไม่อยู่กับเนื้อกับตัวเพราะไม่ทราบว่าจะวันใด จรวดจะมา
 เข็มเขี่ยบ้าง

ก็จะไม่ให้ตกใจอย่างไรไหว ในเมื่อศึกของอิหร่าน ถล่มกรุงแบกแดด ตกห่าง
 จากสำนักงานแรงงานของไทย เพียง 500 เมตร

ไม่มีใครคาดการณ์ได้ในขณะนั้นว่า ผลงานของสงครามอิรัก-อิหร่าน จะออกหัว
 หรือก้อย

ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยในเรื่องทรัพย์สิน โดยเฉพาะเงินทั้งเงินทางราชการและ
 เงินส่วนตัว

ก็นำเงินดังกล่าวไปฝากไว้กับธนาคารในประเทศคูเวต
 เมื่ออิรักเข้ายึดคูเวต เงินที่ฝากไว้ในธนาคารก็ถูกยึดไปด้วย
 เงินหลวงหรือเงินของทางราชการ ก็ต้องจำหน่ายเป็นสูญด้วยนี่ซิครับ น่าเข้าใจ
 แม้ว่าเงินส่วนตัวที่ถูกยึดไปนั้นมีไม่มากนัก เพราะเป็นเงินที่เก็บออมไว้เพื่อความ
 มั่นคงในชีวิต

แต่ก็เป็นเงินจากน้ำพักน้ำแรงซึ่งต้องเสียดายเป็นธรรมดา
 ยิ่งครับ ยังไม่หมด นอกจากเสียสุขภาพจิต และเสียเงินแล้ว ยังเสียทรัพย์สินด้วย
 เมื่อเพื่อนได้รับคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติราชการ ณ กรุงแบกแดด
 ก็ได้หอบหิ้วบรรดาเครื่องใช้ไม่สอยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตไปด้วยส่วนหนึ่ง
 และซื้อหาสิ่งของอีกส่วนหนึ่งจากกรุงแบกแดด

เมื่ออิรักยึดคูเวต และไม่มีทีท่าว่าจะปล่อยตามมติสหประชาชาติ กระทรวง
 การต่างประเทศก็ได้ลดจำนวนเจ้าหน้าที่ลง ส่วนหนึ่งก็เตรียมตัวเดินทางกลับ

แต่เครื่องใช้ไม่สอยที่จำเป็นในการดำรงชีวิตไม่อาจขนกลับได้
 ก็จะขนกลับได้อย่างไร ในเมื่อสหประชาชาติแซงชั่น โดยห้ามเรือขนส่งสินค้า
 เข้าประเทศอิรัก

เมื่อห้ามสินค้าเข้า เรือก็เข้าไม่ได้ ของที่จะขนออกก็ทำไม่ได้
 ท่านผู้อ่านก็มีคำถามว่า ทำไมไม่หอบติดตัวมาด้วย

คำตอบก็คือหอบติดตัวมาไม่ได้ เพราะค่าขนส่งทางอากาศแพงมาก จะหอบติดตัวกลับมาได้ก็เฉพาะเสื้อผ้าและสิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เกินน้ำหนักที่สายการบินอนุญาตเท่านั้น

ของที่เหลือก็ได้ฝากไว้ที่บ้านของเพื่อน ซึ่งยังปฏิบัติราชการอยู่ ณ สถานเอกอัครราชทูตขณะนี้ เพื่อนก็กลับมาแล้ว โดยของเหล่านั้นรวมทั้งของของเพื่อนด้วยก็ยังคงอยู่ที่นั่น ป่านนี้ หากไม่โดนจรวจของฝ่ายสัมพันธมิตรก็คงถูกขโมยเรียบวุธไปหมดแล้ว คงต้องแสดงความเสียใจต่อเพื่อนไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ที่จริง กรณีเกิดสงคราม จนถึงขั้นต้องปิดสถานเอกอัครราชทูต เช่น กรณีของไซ่ง่อน และคูเวตซิตี ซึ่งข้าราชการต้องรีบกลับแทบไม่ทันนี้

กระทรวงการต่างประเทศก็ไม่ได้นั่งนอนใจได้หาทางช่วยเหลือ โดยขออนุมัติคณะรัฐมนตรีจ่าย พ.บ. เพิ่มเติมให้อีก 3 เดือน เป็นการปลดอบขัญและชดเชยสิ่งของที่สูญหายไป

กรณีของอิรัก ซึ่งทราบว่ายังไม่ได้ปิดสถานเอกอัครราชทูต จะเข้ากรณีดังเช่นของไซ่ง่อนและคูเวตซิตีหรือไม่ไม่ทราบ

ก็ฝากกระทรวงการต่างประเทศช่วยพิจารณาด้วย
